

De middenloop van de Hermeton

ROMEDENNE

LENGTE: 18 km

VERTREKPUNT: Aan de kerk van Romedenne, een 13-tal kilometer ten zuidoosten van Philippeville in de provincie Namur.

AANDACHTSPUNTEN: De wandeling loopt over goed begaanbare veld- en boswegen. Een enkele keer moet je in het bos een kleiner pad zoeken. Verschillende kilometers wandel je langs de oever van de Hermeton, dikwijls door koeienweiden. Op deze wandeling kom je geen enkele mogelijkheid tegen om te bevoorraden. Maar bij de bron aan de Chapelle de Bonne Fontaine in het bos kan je wel de flessen vullen met lekker fris water. Op het einde van de tocht kan je meestal wel terecht in het dorpscafé van Romedenne om er iets te drinken.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 53/5-6 en 58/1-2 (1:25.000)

De Hermeton is een propere, snelstromende en visrijke rivier die ontspringt in de buurt van Philippeville. De rivier, vroeger 'Grande Eau' genoemd, stroomt oostwaarts om 31 kilometer verder uit te monden in de Maas even ten zuiden van Hastière. De naam 'Hermeton' betekent etymologisch 'kronkelende rivier'. Het eerste deel van de rivier stroomt door de Naamse Fagne waar hij rustig kronkelt tussen weiden en langs dorpen met een rijk verleden. Verschillende restanten van oude watermolens herinneren aan vervlogen bedrijvigheid, vooral steen- en marmergroeven. In zijn tweede helft verandert de rivier van karakter: hij stroomt hier door een beboste, steile en ontoegankelijke vallei ver van alle bewoning. Op deze wandeling maak je kennis met beide karakters van de rivier.

Het water van de Hermeton is nog zuiver en de rivier is erg gevoelig voor hevige regenval: een enkele onweersdag volstaat om het maximale waterpeil bij de monding te bereiken. De veelvuldige overstromingen in het middendeel van de rivier

geven aanleiding tot een specifieke flora en fauna, met onder andere daslook en de ijsvogel.

Op deze wandeling loop je wel zes kilometer lang langs de oever van de Hermeton en verken je ook enkele zeer mooie zijbeekjes. Na enkele kilometers kom je bij de Chapelle de Bonne Fontaine, een kapel uit de 17de eeuw gelegen hoog in het bos. Op deze plaats zou Onze-Lieve-Vrouw verschenen zijn aan een ridder, die om dit te vereeuwigen de kapel liet bouwen. Hier kan je de dorst laven aan de bron met uitstekend fris water. De overlevering zegt dat het drinken van het water uit deze bron zou helpen om zwanger te geraken.

Romedenne, waar de wandeling begint en eindigt, werd tijdens de eerste wereldoorlog bijna volledig vernietigd. Verschillende informatieborden herinneren aan deze periode. Je vindt er een merkwaardig museum van brouwerijvrachtwagens, gevestigd in een oude mouterij-boerderij. Achter de kerk is er een klein supermarktje, ook open op zondagvoormiddag.

BESCHRIJVING

Naar de Chapelle de Bonne Fontaine

Met de rug naar de kerkdeur daal je de hoofdstraat af. Je laat de Rue de la Forge links liggen en je volgt de Rue Bourgmaster Octav Targez verder. Op de splitsing ga je rechtdoor en even verder kies je links de Rue de la Fontaine St. Pierre, een klein straatje voorbehouden voor plaatselijk verkeer. Op het einde komt de Rue de la Fontaine St. Pierre (of is het hier de Rue de la Soif?) weer op de hoofdweg die je even naar links volgt. De eerstvolgende zijweg links neem je, de Rue du Fond des Vaux. Dit straatje wordt snel een kapot asfaltwegje. Rechts naast de laatste woning wandel je een veldweg op. Deze mooie weg volgt eerst een beekvalleitje, loopt verder langs weiden, dan door bos en gaat verder over in een smal omzoomd en hol pad tussen meidoorn. Het pad eindigt op een brede weg verhard met grote stenen, volg deze weg naar rechts.

De weg daalt af door bos en eindigt op een asfaltwegje. Je slaat hier linksaf en je daalt over een verhard weggetje af tot bij de Moulin Bayot. De wandeling gaat langs het woonhuis gewoon rechtdoor maar bij het begin van het woonhuis kan je eventueel even het pad naar rechts volgen om de restanten te bekijken van de watermolen uit de 18de eeuw, en om de rivier Hermeton een eerste keer te bewonderen van op het bruggetje. De eigenaar heeft het niet zo begrepen op wandelaars. Hij heeft zelfs de GR gevraagd om het pad niet meer te gebruiken. Hij zegt over een document te beschikken waarop staat dat het pad privé is maar het document is blijkbaar zo geheim dat hij het aan niemand kan voorleggen. Tot nader order blijft het publieke doorgangsrecht gelden op het pad en we zouden wandelaars nu zeker aanraden om even naar het brugje te gaan kijken. Als je commentaar krijgt, vraag dan gewoon waarom hij het pad niet afsluit als het werkelijk privé is.

Je wandelt dus langs het woonhuis verder en voorbij de overdekte houtstapelplaats stap je verder over een bosweg die naast de rivier loopt. Na 400 meter kom je bij een ijzeren voetgangersbrug over de Hermeton. Langs deze brug moet je de rivier oversteken om naar de Chapelle de Bonne Fontaine te gaan, een uitzonderlijke plaats en een van de hoogtepunten op deze wandeling. Aan de andere kant van de rivier steek je na enkele meters een grasweg over. Je blijft rechtdoor gaan en je

stijgt tot je op een bosweg komt die je stijgend naar links kan volgen. Op de splitsing, waar de bosweg naar rechts draait en verder het bos in stijgt, ga je rechtdoor in een vlak graspad. Snel kom je bij een opvallende hoop bemoste stenen rechts van het pad. Het water van de hoger gelegen bron komt van op deze stenen naar beneden lopen. Je moet nu naar de bron, een stijgend paadje net voor de stenenhoop brengt je er naartoe. Boven de bron met drinkbaar water kom je bij de Chapelle de Bonne Fontaine, een uitzonderlijke plaats waar je bij mooi weer ongetwijfeld een pauze houdt. Na deze halte moet je terug naar de voetgangersbrug over de Hermeton, dat kan via de weg waarlangs je bij de kapel kwam of langs het bospad dat afdaalt aan het eind van het grasveld naast de kapel. Langs dezelfde voetgangersbrug steek je opnieuw de Hermeton over en aan de andere oever volg je de weg naar rechts.

Langs oude watermolens aan de Hermeton

Je blijft de weg altijd maar volgen zonder te letten op de stijgende zijpaden links en je volgt de loop van de Hermeton eerst door het bos en later langs de bosrand. Ongeveer 800 meter voorbij de voetgangersbrug kom je bij een brugje over de Oméri, een prachtige zijbeek van de Hermeton. Je steekt hier de Ruisseau d'Oméri over, je draait met de weg mee naar rechts en enkele meters verder verlaat je de weg aan de rechterkant: je gaat door een draaimolentje in een weide langs de Hermeton. Dit is de eerste van een reeks van tien voetgangersdoorgangen die je de volgende kilometers zullen toelaten om de oever van de Hermeton van dichtbij te volgen. In de weide stap je naar een gebouwtje van de waterwinning, door een poortje aan de linkerkant van het gebouwtje kan je terug verder naar de oever wandelen. Via een draaimolentje kom je op een mooi bospad naast de rivier. Na een volgend draaimolentje in het bos volg je het pad verder en je komt, met alweer een draaimolentje, bij een bank aan de Hermeton. Je gaat hier niet de brede stijgende weg naar links op maar je gaat naar rechts en je wandelt rakelings langs de oever verder. Je doorkruist nu een langgerekte weide langs de Hermeton en helemaal aan het einde kan je door een poortje de weide verlaten, je volgt nu een aardeweg. Snel krijg je zicht op een oude dam, deze zorgde voor de aftakking van een kanaal naar de oude watermolen van Soulme. Na enkele buitenhuisjes krijg je zicht op de prachtig gerestaureerde molengebouwen. Dank zij het herstelde waterrad kan de molen vandaag nog functioneren.

Voorbij de molen eindigt de weg op een asfaltweg. Je slaat hier rechtsaf en je steekt de Hermeton over via een brug met kasseien. Voorbij de brug sla je onmiddellijk linksaf in een toegangsweg naar een weide. Via een molentje ga je de weide in en ook deze weide mag je helemaal doorkruisen langs de rivieroever. Onderweg is er nog een keer een poortje en aan het einde verlaat je via een molentje de weide. Via een visserspad wandel je langs de rivier verder. Oude steenhopen verklappen dat je hier door een oude marmergroeve stapt. Via een laatste molentje kom je bij restanten van een volgende oude molen. Dit is de molen van de Scérie de Marbre van Soulme, een unieke oude marmerzagerij die vroeger met waterkracht aangedreven werd. De molen is er jammer genoeg niet te best aan toe. Je steekt via de brug de Hermeton over. In het opvallende gebouw voor je bevonden zich vroeger de woningen van de arbeiders van de marmergroeve, je herkent de typische 18de

eeuwse industriële bouwstijl. Neem de asfaltweg naar rechts.

Snel brengt deze Rue de la Scierie je op een rijweg. Volg deze rijweg even naar links en dan snel weer rechtsaf in een kiezelweg. Deze weg leidt naar de molengebouwen van de oude Moulin de Praile. Destijds was dit een graanmolen, vandaag wordt het gebouw bewoond door een uitgeweken Vlaming die er twintig jaar geleden zijn droomplek vond. De gebouwen en de ganse omgeving zijn beschermd.

De beboste wilde vallei van de Hermeton

Voorbij de molengebouwen trekt het pad verder langs de Hermeton. De vallei verandert hier duidelijk van karakter: de weiden verdwijnen, de hellingen worden steiler en er is de volgende 10 kilometer geen enkel spoor van bewoning meer. Na een uitzonderlijk mooi parcours verwijderd het pad zich wat van de rivier en je komt op een splitsing, je slaat hier rechtsaf in een vlakke bosweg. Een beetje verder laat je een brede bosweg links liggen en ga je rechtdoor in een smaller pad. Het pad loopt over een klein beekje. De Hermeton loopt nu rechts enkele tientallen meters van het pad verwijderd. Na driehonderd meter moet je een zijbeek van de Hermeton oversteken die breed over het pad stroomt. Hier moet je de vallei van de Hermeton verlaten en naar links een pad nemen dat de zijbeek volgt. Dit is de Ruisseau de Belvaux, een beekje dat een schitterende vallei uitgesleten heeft. Bijna een kilometer lang blijf je de beek volgen. Waar het pad niet langer langs de beek verder loopt, steek je de beek over en links van de beek klim je omhoog langs een steil paadje. Dit prachtige pad stijgt weg van de beekvallei en leidt je door een wel heel stil en afgelegen bos. Het pad eindigt op een kam in de buurt van drie grote eiken die samen staan. Volg de kam naar rechts over een brede grasweg.

Je volgt de grasweg over de kam tot je in een gekapte zone met jong bos komt, rechts van de weg. Hier kies je aan de splitsing de linkse bosweg, een weg die vertrekt in een hoek van 45 graden. Op een kruispunt van boswegen ga je rechtdoor en je moet nu dezelfde bosweg een hele tijd volgen, wel een kilometer lang. Onderweg laat je bij een plek sparren twee zijwegen rechts liggen en van op deze plaats daalt de bosweg af naar een volgende beekvallei. Helemaal beneden laat je een bosweg links liggen, je gaat rechtdoor en je volgt de weg die in een scherpe bocht over de beek loopt. Je stijgt nu weg uit de beekvallei. Bij de bosrand heb je een mooi uitzicht. Je laat hier een weg naar links liggen en je volgt rechtdoor de kiezelweg die afdaalt tot op een rijweg.

Naar de Ruisseau d'Oméri

Je moet deze rijweg enkele honderden meters naar rechts volgen. Je moet hier heel voorzichtig zijn voor het verkeer en je stapt maar beter links van de weg. Bij de eerste gelegenheid verlaat je de rijweg en je kiest links een kiezelweg. Je stapt eerst tussen de velden en later langs de bosrand. De weg brengt je op een plaats waar je het bos in kan. Misschien moet je hier even over een laag gespannen elektriciteitsdraad stappen. Er zijn hier twee wegen die het bos ingaan. De linkse weg is privé zoals je op een bordje kan zien. Rechts van deze weg moet je een mooi pad nemen. Dit pad bestond reeds in 1841, het is met 'Chemin n°17' aangeduid op de atlas der buurtwegen die toen opgesteld werd. Deze atlas heeft tot vandaag juridische waarde als het op recht van doorgang aankomt. We zeggen het maar, mocht iemand een opmerking maken.

Het pad is even wat hol en loopt langs een afsluiting of resten ervan. Bij een oud hek rechts van het pad draai je met het pad naar links. Het pad daalt nu af in een beekvallei. Schitterend is het hier, niet? Het pad loopt eerst rechts van het beekje en later links ervan. Beneden mondt het naamloze beekje uit in de Ruisseau d'Oméri, een forse zijbeek van de Hermeton. Je volgt het pad langs de Oméri naar links. Dit is de laatste beekvallei van vandaag, maar wat voor een! Bijna anderhalve kilometer verder eindigt het pad op een rijweg.

Door de velden terug naar Romedenne

Volg de rijweg naar rechts. Honderd meter verder verlaat je de rijweg reeds en je gaat een zijweg op aan de rechterkant die in een scherpe hoek vertrekt vanop de rijweg. De weg stijgt en is uitgesleten in de rotsachtige ondergrond. Hogerop loop je even langs de rand van een akker en dan wordt de weg een mooi hol pad. Voorbij dit hol gedeelte ga je in dezelfde richting verder een brede veldweg die je nog anderhalve kilometer blijft volgen.

Net voor het kerkhof van Omezée, bij het kapelletje van Sint-Donaat in een reusachtige linde, verlaat je de veldweg en sla je linksaf in een grasweg. Deze mooie weg volgt een hele tijd de bosrand. Het bos aan de rechterkant is privé en je laat dus alle zijwegen rechts liggen. Na ongeveer 800 meter eindigt de weg op een verharde weg, volg deze weg naar rechts. Hij brengt je snel op de rijweg door het dorp Surice. Volg de rijweg enkele meters naar rechts en neem dan aan de overkant een kiezelweg die links naast een huis vertrekt. Deze weg brengt je terug naar Romedenne, het is altijd rechtdoor.